

efterhaanden at udfylde de forskellige Rubrikker og tælle dem sammen. Vi have derved opnaaet den Fordel, at vi havde et tydeligt og klart Grundlag for Kommuneskatten samtidig, og vi fik et klart Billede af, hvorledes vi havde de forskellige Indkomster udregnet. Jeg vil meget anbefale, at det kunde blive almindeligt. Man opnaar ikke alene at have et Billede straks af en Mands Skatteindtægt, men man opnaar ved at bruge den samme Side i denne Protokol til der efterhaanden at danne sig et Billede af, hvorledes denne Mands Formue og Indtægt have bevæget sig i de forskellige Aar. Vi have derhjemme haft denne Protokol siden 1904, da vi lignede første Gang, og vi have derigennem et Billede for hver enkelt Skatteyder af, hvorledes hans Indtægt har varieret op og ned, og hvorledes vi mene, at hans Formue har forøget eller formindsket sig. Og saa er Protokollen saaledes indrettet, at Skatteyderne staa ikke ligefrem efter Bogstavorden, men ere ordnede efter Erhvervsgrupper, saa at vi have Gaardbrugere først, saa en Rubrik for Embedsmænd, saa en for Aftægtsmænd og Rentierer og en for andre Erhverv. De kunde selvfølgelig deles i mange andre Erhvervsgrupper, men man opnaar ved at have dem staaende saadan i samme Bog, at det er meget let for en Statistiker at finde sig til Rette i det og udregne en Statistik for de enkelte Grupper. Der kunde jo ikke være noget i Vejen for, at man under Ligningen førte 2 saadanne Protokoller, hvoraf den ene blev afgiven til Amtsskatteaaedet, og den anden blev ved at være hos Sogneraadet. Jeg nævnede Amtsskatteaaedet; jeg mener nemlig, at Skatteraadene kunne undværes, og i deres Sted kunde de nuværende Overskatteaad indtræde under Navn af Amtsskatteaad. De skulde maaske forøges med et Par Medlemmer, men ellers beholde den samme Sammensætning, som de have efter den gamle og den nu foreslaaede Lov. Naar de fik alle disse Protokoller tilsendte, vilde de meget let kunne danne sig et Billede af, hvorledes Ligningen er foregaaet i de forskellige Kommuner og indenfor de forskellige Erhvervsgrupper. Jeg tror, de vilde faa et meget tydeligere Billede deraf, end hvis et enkelt Skatteraad medlem rejser omkring og sidder og passer paa, naar Ligningsmyndighederne ansætte. Jeg tror ikke, der kommer stort ud af det. Jeg har læst nogen Diskussion i „Kommunale Efterretninger“; der have baade de, der ere for Skatteraadene, og de, der have været imod

Skatteraadene, været enige om, at det, at der altid skal være et Skatteraad medlem til Stede, medens Ligningsmyndighederne ansætte, anse de for unødvendigt. Det er ogsaa i høj Grad generende for Ligningsmyndighederne, fordi de aldrig nogen Sinde kunne komme til at holde Møde, naar det passer dem; de skulle altid rette sig efter Skatteraad medlemmerne. Jeg tror, at naar denne Fremgangsmaade kunde blive fulgt, kunde man meget godt undvære Skatteraadene, og jeg vil anbefale den højtærede Minister og det ærede Udvalg at tage mine Udtalelser under Overvejelse. Jeg skal lige til den ærede Ordfører gøre en ganske kort Bemærkning. Han nævnede forleden Dag, at der er ingen Institution, der arbejder saa billigt som Skatteraadene, idet de kun koste 3—4 pCt. af Skattens samlede Beløb, hvorimod Toldinstitutionen, altsaa Toldembedsmændene, koster 8—9 pCt. Naturligvis kan man ikke omstøde Tal, men jo mere man tager bort fra Tolden, og jo mere af Skatten man lægger paa Indtægt og Formue, desto billigere komme selvfølgelig Skatteraadene til at virke og desto dyrere Toldembedsmændene.

Mortensen: Den ærede Ordfører (Jørgen Jensen) udtalte, at naar Skatteprocenterne i de forskellige Byer eller de forskellige Kommuner — jeg talte nu for Resten om Ligningsprocenter, men det kan blive det samme — ere saa forskellige, som Tilfældet er, maa det skønnes nødvendigt, at der er et Organ, som kan virke regulerende. Jeg er ikke sikker paa, at det er ganske ordret, som Ordføreren udtalte det, men det var Meningen. Jeg vil her overfor kalde i Erindring, at nu have vi levet under de nugældende Skattelove i 9 Aar, og i de Aar have Skatteraadene haft Lejlighed til at virke regulerende. Jeg har ikke bebrejdet dem, at de ikke have gjort det, men det gør altsaa den ærede Ordfører, og jeg synes ikke, der kan gives nogen bedre Bekræftelse af Rigtigheden af min Paastand om, at Skatteraadene ere overflødige, end det, at den ærede Ordfører staar op og siger, at Skatteligningen er saa uregelmæssig i dette Øjeblik, efter at Skatteraadene, som sagt, have virket i 9 Aar, og at den i høj Grad trænger til at blive yderligere reguleret. Naar Skatteraadene ikke i de 9 Aar have kunnet føre til noget Resultat, kan man virkelig godt undvære dem, og der er ingen Grund til at give $\frac{1}{4}$ Million for at beholde dem, men det er altsaa